

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/77/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7920010102
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Homzová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7920010102.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Homzovej a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Jaroslava Chleboviča, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. C., pre prečin násilia proti skupine obyvateľov podľa § 359 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 12.5.2022 sp. zn. 3T/35/2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. októbra 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Trebišov podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku oslobodil obžalovaného A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom E., F. XX/X, spod obžaloby prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin násilia proti skupine obyvateľov podľa § 359 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona (s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona), ktorý mal spáchať tak, že

- dňa 17.11.2019 okolo 16.15 hod. na panelovej ceste smerujúcej k čističke odpadových vôd na ulici Majerskej v obci Parchovany v podnapitom stave a po predchádzajúcich verbálnych nezhodách sa s doposiaľ nezistenou strelnou zbraňou v ruke vyhrážal zabitím poškodeným B. G., nar. XX.XX.XXXX, E. G., nar. XX.XX.XXXX, mladistvému H. G., nar. X.X.XXXX a mladistvému F. I., nar. XX.X.XXXX, pričom následne z uvedenej zbrane aj 2 x vystrelil do vzduchu, čím u poškodených vzbudil dôvodnú obavu o život a zdravie, v dôsledku čoho títo z miesta ušli a vec oznámili polícii,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie prokurátor. Takto podané odvolanie prokurátor odôvodnil tým, že dospel k názoru, že súd v rozsudku vyslovil výrok, ktorý nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a súd nedostatočne zistil skutkový stav. Predovšetkým poukázal na zhodnosť výpovedí svedkov B. G., E. G. a H. G., ktorí v podstatných bodoch zhodne uviedli, že pes obžalovaného bol voľne pustený, pričom olizoval, resp. oňuchával deti, ktoré mali z neho strach. Za rozhodné treba považovať tie časti výpovedí, z ktorých je zrejmé, že obžalovaný potom ako došlo k roztržke kvôli psovi, zo zadných dverí svojho motorového vozidla vybral pušku, prelomil ju a dvakrát z nej vystrelil. Pokiaľ súd upriamuje pozornosť na rozlične uvádzané skutkové okolnosti v prípade svedkyne - poškodenej B. G., nie je možno lipnúť na takých detailných informáciách. Nie je možno prisvedčiť ani názoru súdu, ktorý v podstate vylúčil, aby bolo strieňané z brokovnice, nakoľko tá bola po poslednej streľbe vyčistená. Nie je možné len na základe výpovedí obžalovaného, resp. jeho matky ustáliť, že obžalovaný dotknutú zbraň po skutku nevyčistil. Rovnako súd nekriticky prevzal a uprednostnil listinný dôkaz produkovaný v inom konaní OR PZ ODI Trebišov sp. zn. ORP-14/DI-TV-2020 o tom, aká bola hladina etanolu v krvi obžalovaného v čase skutku, kým znalecký posudok v rámci dotknutého trestného konania vypracovaný znalkyňou H. J. jednoznačne

stanovoval, že prítomnosť alkoholu v krvi obžalovaného bola nad jedno promile. Keď znalkyňa ustálila prítomnosť alkoholu v krvi obžalovaného nad jedno promile, tak takáto osoba vo vzťahu k svojmu konaniu je nekritická a stráca zábrany i pri manipulácii so zbraňou. Navrhol, aby odvolací súd zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. napadnutý rozsudok Okresného súdu Trebišov a v súlade s ust. § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil nasledovné:

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom poškodených a svedkov, prečítaním výpovedi neprítomných svedkov z prípravného konania, znaleckým posudkom a listinnými dôkazmi, na základe čoho dospel k skutkovému zisteniu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Dokazovanie bolo vykonané úplne, čo je zrejme zo zápisnice o hlavnom pojednávaní, kedy procesné strany trestného konania prehlásili, že návrhy na vykonanie ďalších dôkazov neboli.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne rozpisal obsah jednotlivých vykonaných dôkazov, k čomu je potrebné konštatovať, že zodpovedá to zápisnici o hlavnom pojednávaní. Následne okresný súd hodnotil vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a dospel k záveru, že z výpovedí poškodených B. G., E. G. a H. G., zhodne vyplýva, že obžalovaný mal pri konflikte s poškodenými dvakrát vystreliť z pušky, ktorá sa zalamuje, teda z brokovnice. Z vykonaného dokazovania je však zrejme, že obžalovaný len niekoľko hodín po konflikte s poškodenými odovzdal príslušníkom polície všetky ním držané zbrane, z ktorých len jedna z nich bola broková kozlica (brokovnica), u ktorej bolo následne expertíznym skúmaním zistené, že zbraň bola po poslednej strelbe vyčistená. Výterom hlavne, záhybov nábojovej komory a lôžka pre nábojnicu síce boli zistené pozostatky povýstrelových splodín, čo preukazuje, že zo zbrane bolo strieľané, presnejšiu dobu od poslednej strelby ale nie je možné technicky stanoviť. Z výpovede obžalovaného pri tom vyplýva, že hneď po príchode domov odstavil svoje motorové vozidlo a išiel do miestneho pohostinského zariadenia, čo svedkovi K. mala potvrdiť aj matka obžalovaného, pred ktorým bol následne aj nájdený policajnou hliadkou. Uvedené okolnosti podľa názoru súdu vylučujú verziu poškodených, že obžalovaný mal na mieste incidentu dvakrát vystreliť z brokovnice. V tomto smere nebola obrana obžalovaného, ktorý tvrdí, že v predmetný deň mal vo svojom motorovom vozidle len guľovnicu MAUSER, ktorá sa nezalamuje, nijako vyvrátená, pričom túto skutočnosť potvrdil aj svedok L. M.. Zároveň je podľa názoru súdu nepravdepodobné, aby obžalovaný stihol pred odchodom do pohostinského zariadenia rozobrať a vyčistiť zbraň, ktorú mal so sebou v ten deň na poľovačke.

V súvislosti so strelbou z brokovnice, ku ktorej malo dôjsť podľa tvrdení poškodených, je potrebné poukázať aj na ďalšiu zistenú skutočnosť, že na mieste údajnej strelby sa nepodarilo nájsť žiadnu vystrelenú nábojnicu, príslušníci polície pritom hľadali nábojnice za denného svetla a následne aj po zotmení s použitím umelého osvetlenia. Z vykonaného dokazovania taktiež vyplynulo, že žiaden výstrel v predmetný deň a čas nepočul ani svedok L. M., bývajúci neďaleko miesta incidentu, obecnému úradu nenahlásil žiadnu strelbu ani žiaden obyvateľ obce Parchovany, pričom ani z výpovede svedkyne E. E., bývajúcej na Majerskej ulici v obci Parchovany, nevyplýva, že by v predmetný deň počula nejakú strelbu. Navyše, z jej výpovede je taktiež zrejme, že jej syn F. I. si mal konflikt s obžalovaným nahráť na mobilný telefón a nahrávku neskôr zmazať. Svedkyňa tento záznam aj videla, bolo na ňom podľa nej vidieť iba svetlá nejakého auta a bolo počuť krik a detský plač, nič iné na zázname nevidela ani nepočula.

Odvolací súd poukazuje na výpovede svedkov a to policajtov N. K. a L. O., ktorí uviedli, že svedok N. K. bol vyslaný na preverenie oznámenia, že v obci Parchovany mal niekto strieľať po miestnych občanoch. Na miesto sa dostavil asi do 15 min. Nábojnice začal hľadať ešte za svetla, no keďže sa potom stmievalo, tak na miesto privolali príslušníkov hasičského záchranného zboru, ktorí miesto udalosti osvetlili. S kolegom ďalej hľadali nábojnice, no žiadne nenašli. Zistili kto je majiteľom vozidla, svedok K. šiel za obžalovaným do obce Dvorianky, z domu vyšla matka obžalovaného a povedala, že jej syn iba odstavil auto a odišiel na neznáme miesto. Asi po dvadsiatich minútach sa prihlásil obžalovaný sám. Svedok L. O. vypovedal podrobne ku zbraniam obžalovaného, čo okresný súd podrobne odôvodnil.

Okresný súd uviedol, že na účely preukázania eventuálnej strelby zo strany obžalovaného mali orgány prípravného konania zabezpečiť stery z rúk a oblečenia obžalovaného, k čomu však nedošlo. V tomto smere možno nepochybne súhlasiť s názorom obhajoby prezentovaným v záverečnej reči obhajcu obžalovaného, že na základe analýz zabezpečených sterov by bolo možné jednoznačne určiť, či obžalovaný strieľal zo zbrane alebo nestrieľal.

Súd taktiež poukazuje aj na skutočnosť, že z výpovede poškodenej B. G. nevyplývalo, že by sa obžalovaný mal poškodeným aj verbálne vyhrážať smrťou, navyše vo výpovediach menovanej sa vyskytlo viaceré rozporov v jej výpovediach v tom, či na mieste videla alebo nevidela u obžalovaného zbraň, v akej vzdialenosti sa nachádzala od auta obžalovaného a v akom momente začala spolu s ostatnými osobami od obžalovaného utekať. Z vyhrážok smrťou poškodeným obžalovaného síce usvedčujú poškodení E. G. a H. G., obaja však popísali slová, ktorými sa mal obžalovaný vyhrážať, iným spôsobom. Taktiež nebolo dostatočne preukázané, či obžalovaný bol v čase konfliktu s poškodenými pod vplyvom alkoholu, tak, ako to tvrdia poškodení.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti nebolo podľa názoru okresného súdu možné jednoznačne konštatovať, že vina obžalovaného A. B. C. bola preukázaná bez akýchkoľvek pochybností, práve naopak, viaceré zásadné tvrdenia poškodených, ktorí mali obžalovaného usvedčovať zo spáchania žalovaného trestného činu, boli vykonanými dôkazmi zásadným spôsobom spochybnené. Výpovede poškodených preto za danej situácie nepovažoval súd za dostatočne hodnoverné a natoľko presvedčivé, aby na nich bolo možné založiť rozhodnutie o vine obžalovaného, a preto o podanej obžalobe rozhodol oslobodzujúcim rozsudkom podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku, keďže nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Krajský súd plniac si svoju revíziu povinnosť zistil, že okresný súd na relevantné právne a skutkové otázky dal vo svojom rozhodnutí dostatočné odpovede.

Keďže rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jeden celok, odvolací súd nepovažoval za potrebné podrobné dôvody rozhodnutia opakovať lebo to podrobne urobil okresný súd a s tým sa odvolací súd plne stotožnil.

Na záver treba uviesť, že ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por. , t.j. že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam odvolací súd nemôže podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia.

Odsúdenie páchatela trestnej činnosti je primárne vecou štátneho zástupcu – prokurátora. Je to teda prokurátor, ktorý nesie primárnu zodpovednosť, aby bola trestná vec predložená súdu a bola podložená procesne spôsobilými dôkazmi potrebnými na rozhodnutie o vine a treste v súlade s podanou obžalobou.

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.